

[Indenrigsministeren]

fredsmæssige opgaver. Den ændrede vægtning af forholdet mellem det fredsmæssige og det krigsmæssige beredskab er en konsekvens af det ændrede efterretningsmæssige planlægningsgrundlag og den forøgede varslingstid.

Et færre antal kommuner end i dag vil blive pålagt et udvidet krigsmæssigt redningsberedskab og på et noget lavere niveau.

For det kommunale krigsmæssige beredskab indebærer lovforslaget, at den nuværende K-værnepligtsordning bringes til ophør. Til afløsning af K-værnepligtsordningen foreslås indført en ny kommunal værnepligtsordning. De værnepligtige vil efter denne ordning få tilbudt en kortere uddannelse i førstehjælp. De pågældende indkaldes i tilfælde af krise eller krig, hvor de vil skulle gennemgå en supplerende uddannelse.

I lovforslaget indgår endelig en bestemmelse om anvendelse af de frivillige for at understrege betydningen af det frivillige element i det fremtidige beredskab.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om beskyttelsesrum.
(Lovforslag nr. L 133).

Formålet med det foreliggende lovforslag er at henlægge kompetencen på sikringsrums- og beskyttelsesrumsområdet til kommunalbestyrelserne og at smidiggøre reglerne om opførelse af sikringsrum og om fjernelse af betondækningsgrave.

Derudover har formålet været at samle alle lovregler om sikringsrum og offentlige beskyttelsesrum i én lov og at modernisere og forenkle reglerne.

Lovforslaget indebærer således, at administrationen af reglerne om sikringsrum og offentlige beskyttelsesrum overføres fra Indenrigsministeriet og Civilforsvarsstyrelsen til kommunalbestyrelserne.

For så vidt angår sikringsrum får kommunalbestyrelserne kompetencen til at bestemme, at der skal opføres sikringsrum i nye bygninger med undtagelse af visse mindre bygninger. Baggrunden for at foreslå kompetencen overført er, at kommunalbestyrelsen selv bedst kan vurdere behovet for sikringsrum i kommunen på baggrund af en lokal vurdering af bebyggelsens tæthed og kommunens beliggenhed, usathedegrad og særlige risici.

Kommunalbestyrelserne skal varetage administrationen af offentlige beskyttelsesrum, herunder opførelsen af disse.

Indenrigsministeren fastsætter de tekniske krav til sikringsrum og offentlige beskyttelsesrum for at sikre en ensartet standard i hele landet. Reglerne bliver smidiggjort i forhold til de gældende regler.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Herved fremsætter jeg for Folketinget:

Forslag til lov om ændring af værnepligtsloven og lov om værnepligtens opfyldelse ved civil arbejde. (Ændring af den centrale administration m.v.).

(Lovforslag nr. L 134).

I det foreliggende forslag til lov om ændring af værnepligtsloven og lov om værnepligtens opfyldelse ved civil arbejde foreslås Værnepligtsstyrelsen nedlagt.

Det er hensigten, at den lokale værnepligtsadministration for Sjælland og omliggende øer skal henlægges til Københavns Overpræsidium. Den centrale værnepligtsadministration og administrationen af civil værnepligt skal henlægges til Indenrigsministeriet. Det er hensigten at delegere administrationen af civil værnepligt til Skolen for civil værnepligt i Antvorskov. (Administrationen for civil værnepligt).

Lovforslaget indeholder endvidere en udtrykkelig hjemmel til at indhente oplysninger om rent private forhold uden samtykke samt ændringer af redaktionel karakter i straffebestemmelser som konsekvens af tidligere ændringer af retsplejeloven.

Formålet med forslaget er bl.a. at opnå en mere smidig og enkel administration, der bl.a. kan medvirke til at forbedre betjeningen af de værnepligtige, samtidig med at lovforslaget er en konsekvent videreførelse af den omlægning af den lokale værnepligtsadministration, der blev gennemført pr. 1. januar 1992, hvorefter den lokale værnepligtsadministration for Jylland, Fyn og Bornholm blev henlagt til Nordjyllands, Århus, Sønderjyllands, Fyns og Bornholms Statsamter.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

[Industriministeren]

Forslag til lov om en garantiordning for udlån til nyetablerede virksomheder og nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder.

(Lovforslag nr. L 135).

Baggrunden for lovforslaget er, at mange igangsættere samt mindre og mellemstore virksomheder netop i disse år har problemer med at skaffe finansiering til at komme i gang med deres aktiviteter. Det har blandt andet medført, at tilvæksten af nye virksomheder i dansk erhvervsliv begrænses til skade for udviklingen i samfundsøkonomien og beskæftigelsen. Det samme gælder for de mindre og mellemstore virksomheder, der også i disse år har svært ved at skaffe en ordentlig finansiering til nye aktiviteter. Det er noget, som begrænser dynamik og udvikling i netop denne meget væsentlige del af dansk erhvervsliv, hvilket også undersøgelser blandt andet fra Håndværksrådet peger på.

Regeringen ønsker med sit lovforslag at forbedre klimaet for en øget tilvækst og en større dynamik i underskoven af dansk erhvervsliv gennem at fremme etableringen af varige og økonomisk bæredygtige arbejdspladser. Det er helt afgørende for erhvervsudviklingen, at der er nogen, som tør gå i gang med såvel at starte som at videreudvikle deres egen virksomhed. Men det er lige så vigtigt, at disse personer kommer i gang på et så sikkert grundlag som muligt. En kritisk vurdering af forretningsgrundlaget, en stram økonomisk styring og rådgivning er væsentlige elementer i dette grundlag.

Der er tale om en toårig forsøgsordning, hvor staten stiller en garantiramme på i alt to mia. kr. til rådighed for pengeinstitutter og visse kreditinstitutter ved nyudlån til igangsættere og til nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder. Mindre og mellemstore virksomheder har vi defineret størrelsesmæssigt som virksomheder i størrelsesordenen 50 ansatte.

Ordningen er rettet mod virksomheder inden for fremstillingsvirksomhed samt bygge- og anlæg. Også softwareaktiviteter knyttet til disse virksomheders produktion og produkter er omfattet af lovforslaget.

Garantien gives i form af en statslig kaution, der løber i 8 år. Kautionen skal dække 40 pct. af udlånet til nyetablerede virksomheder og 30 pct. af udlånet til de små virksomheder i stør-

relsesordenen 50 ansatte. Ideen er at oprette en ordning, der er relativt enkel at administrere, og hvor pengeinstitutterne selv indgår låneaftalerne. Derved opnås samtidig en professionel vurdering og en løbende opfølgning af de enkelte virksomhedsprojekter på sunde markeds-mæssige vilkår. Det forventer vi giver en bedre overlevelsesrate for disse virksomheder.

Regeringen forventer, at sammenlagt omkring 10.000 igangsættere og mindre og mellemstore virksomheder vil kunne drage nytte af ordningen i de to år. Beskæftigelsesmæssigt vil der formentlig kunne spores en umiddelbar effekt på omkring 3.000 arbejdspladser efter de to første år. Over en femårig periode viser erfaringen, at beskæftigelsen hos virksomheder, som overlever, fordobles. Det er dog forudsat, at nogle bliver tvunget til at dreje nøglen. Og man skal også være opmærksom på, at der ikke i alle tilfælde vil være tale om helt nye arbejdspladser, idet der nødvendigvis må indregnes en vis fortrængningseffekt. Men sammenlagt er der grundlag for et betydeligt løft i beskæftigelsen tilvejebragt med en relativt begrænset omkostning for staten.

Det er forudsat i loven, at staten kan stille kaution for et beløb på op til 400.000 kroner pr. låntager, hvilket svarer til et samlet lånebeløb på maksimalt omkring 1,3 mio. kr. pr. eksisterende virksomhed og lidt mindre til igangsættere. For at begrænse spekulation i konvertering af gamle nødlidende lån er der samtidig indsat en bestemmelse om, at kun nyudlån og nye aktiviteter er omfattet af loven, og at samme person alene kan opnå ét statskautioneret lån i medfør af dette lovforslag. Udlånsinstitutternes omkostning er begrænset til et bidrag på 1,5 pct. p.a. beregnet af restgælden på de statskautionerede lån. Udgiften til bidraget skal dog deles ligeligt mellem låntager og långiver. Bidraget skal indbetales til staten og anvendes til administration og tabshensættelser. Til gengæld forventer regeringen, at udlånsinstitutterne i deres fastlæggelse af renten på disse lån tager hensyn til såvel det lave bidrag som statens risikodækning.

Med hensyn til administrationen af loven foreslås denne henlagt til den nyoprettede Dansk Erhvervsudviklingsfond.

Staten agter at indgå en rammeaftale med Finansrådet om administrationen af loven i lighed med den praksis, vi har på visse af vore

[Industriministeren]

eksportkreditordninger. Lovforslaget vil samtidig med fremsættelsen blive sendt til høring i bl.a. erhvervsorganisationerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg tillader jeg herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forlængelse af overgangsordning).

(Lovforslag nr. L 136).

Lovforslaget er en opfølgning af aftalen af 17. maj 1991 mellem Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre og Det Radikale Venstre om uddannelse og aktivering.

Forslaget indeholder en forlængelse af overgangsordningen med et loft over arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for første ledighedsdage i medfør af arbejdsløshedsforsikringslovens § 84. Efter forslaget forlænges overgangsordningen indtil udgangen af 1994, således at arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse til samme ansatte højest kan indtræde 4 gange i perioden 1. januar 1993 til 1. juli 1993. Fra 1. juli 1993 skal overgangsordningen også omfatte 2. ledighedsdag. Den foreslås derfor fastsat til 8 gange i perioden 1. juli 1993 til 1. januar 1994 og 16 gange i perioden 1. januar 1994 til 1. januar 1995. Herefter ophører overgangsordningen.

Forslaget skal ses på baggrund af, at der ikke på nuværende tidspunkt er det fornødne grundlag for at etablere en forsikrings-/fundsordning vedr. de arbejdsgiverbetalte ledighedsdage. Hvis der træffes beslutning om etablering af en forsikrings-/fundsordning i overgangsperioden, vil der blive fremsat lovforslag om en afkortning af overgangsperioden, således at overgangsordningen ophører med virkning fra det tidspunkt, hvor forsikrings-/fundsordningen træder i kraft.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets bemærkninger.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg tillader jeg herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Medlemsbidrag).

(Lovforslag nr. L 137).

Lovforslaget er en del af udmøntningen af aftale af 26. november 1992 om finanslov 1993 og beskæftigelsesfremmende initiativer m.v. mellem Det Konservative Folkeparti, Venstre, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet.

Aftalen indebærer på arbejdsløshedsforsikringsområdet:

- Ændring af terminer for kassernes indbetalinger af medlemsbidrag fra kvartalsvis indbetaling til månedlig indbetaling.
- Medlemsbidraget fastsættes pr. 1. januar på grundlag af dagpengebeløbet pr. 1. juli samme år.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg tillader mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ferie. (Anvendelse af renteaftasket af FerieKonto til uddannelsesformål).

(Lovforslag nr. L 138).

Lovforslaget er en del af udmøntningen af aftale af 26. november 1992 om finanslov 1993 og beskæftigelsesfremmende initiativer m.v. mellem Det Konservative Folkeparti, Venstre, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet.

Forslaget sikrer finansiering af en øget indsats på voksen- og efteruddannelsesområdet, idet en del af renteaftasket af FerieKontos midler fremover kan anvendes til uddannelsesformål.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond. (Samtidighed i bidragsfastsættelsen).

(Lovforslag nr. L 139).

Lovforslaget er en del af udmøntningen af aftale af 26. november 1992 om finanslov 1993 og beskæftigelsesfremmende initiativer m.v. mellem Det Konservative Folkeparti, Venstre, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet.